

גליון הכנה לדפוס מספר

"השב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בוצינא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדתו צינא מלא ספרא ולו
עשר מעלות גמדות ישראלות ותק
ועושה הסד מוה' פנחס אריה זצ"ל

צב"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

בצהש"ת

השב האפר

פרשת שמות שנת תשפ"א גליון י"ג

שאומר דברי חכמה ומוטר לבני אדם להורות להם הדרך ילכו בה והמעשה אשר יעשו, ושם השנית פועה רומז להצדיק המתפלל לפני התיבה ומעורר לבבות בני אדם ע"י כח תפילתו הזכה, והנה בעת ירצה היצה"ר לבטלם היא נותן לפניהם עצה לכל יעשו תמיד ענינים כנ"ל ונתן בלבם לעיין בתורתם ובתפילתם, וזהו וראיתו על האבנים כי אותיות נקראו אבנים, אם בן הוא ר"ל אם תראו שיבא לכם פנוי בעת עסקיכם בתורה ובתפילה איך שאתם בבחי' בן דוגמת זכר המשפיע, אזי והמיתם וגו' ר"ל תבטלו מתורה ומתפלה לכל יבא לכם גאות ופניות עי"ז, ואם בת הוא וחי' כאשר תבינו שאין לכם פני' זו בעת הלימוד והתפלה אז תכלו לגמור עבודתכם וכ"ז הוא בא ליעץ אותם למען עי"ז לא יבא האדם בכל עת לעבוד עבודת הקודש בתורה ובתפלה כ"א בזמן מהזמנים, אמנם כאשר ותיראן המילדות את וגו' ולא עשו אז ותחיינן את הילדים רצה לומר שגרמו ומוסיפי' חיות ודבקות לבני אדם בעבודת השם וכאשר שואל להם היצה"ר מדוע עשיתן הדבר הזה הנה משיבים כי חיות הנה בטרם תבא עליהם המילדות וילדו ר"ל בני אברהם יצחק ויעקב יש להם דבקות וחיות פנימי ואין צריכים לעורר אותם והבן היטב:

וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ (א. כ). דהנה בארנו על דברי המדרש אני אמרתי יהי בן אתם אומרים לא בן חייכם לא בן ע"כ, דהנה איתא במדרש (ילקוט שמעוני וישלח סוף אות קלט) התבן והדגן מתקוטטים זע"ז זה אומר בשבילי נזרעה השדה וכו' אמר להם אחד המתינו עד לגורן וכו' זש"ה (ישעי' כא ז) מדושתו וכן גרני וכו' דר"ל דהאומות העולם סוברים בשבילם נברא העולם וישראל אומרים בשבילנו נברא העולם ולעתיד יתוודע ויתפרסם שבשבילנו נברא העולם כדאיתא במדרש בראשית ברא בשביל ישראל שנקראו ראשית והנה אנחנו עם ב"י יש לנו הוי' בעולם אשר הוא הוי' נצחיית כאמור בפסוק (שם סו כב) כאשר השמים וכו' כן יעמד זרעכם ושמכם שענין זה לא יתבטל בשום אופן וא"כ אנחנו נקראים כן שהוא מלשון בסיס וכו' ע"ד הוא עשך ויכוונך וגם נקראים כן שהו בגי' שבעים ששורש

וגם ב"פ אור הם בחי' אהבה ובחי' יראה וענין זה מסור בידינו, וזה עם בני ישראל רב ועצום ממנו אנחנו נוכל למעול זאת לכבות בחי' האורות הנ"ל שבאים מפאת לימוד התורה ע"כ הבה נתחכמה לו פ"ו יר"ב גימ' מיכאל גבריאל שהם מבחי' ימין ושמאל שהם בחי' אהבה ויראה ר"ל פן ע"י שלא נתחכם עליהם והם יפעלו ריבוי ע"י ב' דרגין הנ"ל הם אהבה ויראה והי' כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא ג"ם הו"א ר"ת גבריאל מיכאל המשפיעי' אהבה ויראה על שניאנו גימ' אדם דוד משיח הן הנה השונאים מן הסט"א כי ע"י משיח צדקיני יתבטלו מכל וכל ועלה מן הארץ וגו':

ויעבידו מצרים את בני ישראל בפרך (א. כ). ר"ל שהסט"א גורם שהמצות ומ"ט ולימוד התור' שאנחנו עושים אין בהם שלימות רק נפרכים לפירורי' קטנים, כי בעת התפילה המחשבות זרות מבלבלים לב האדם בין תיבה לתיבה ואין האדם יכול לדבר דבר לפני אלקים בלתי פניות הטורדת אותו, ותמיד כח הסט"א מתאמץ להטו' לב האדם לעבוד עבודת קשה עבור הגוף לקבוץ כעפר בסף וזהו עבודתו כל יום ויום והעבודה אשר שייכה לנפש עושה מצות אנשים מלומדה והיא למשא על האדם ואינו עושה עבודת הקודש כ"א זמן קציר מן היום ועיקר היום והלילה מוציא לעבודת גופו, וזה שמפרש כאן וימררו את חייהם בעבודה קשה בחומר ר"ל היא נותן לב האדם להטות לעבוד עבודת הגוף בעבודה קשה יום ולילה לא ינוח ולא ישקוט עבור חמרו, ובלבנים הם כספים לבנים כמבואר בזוה"ק, אמנם ובכל עבודה בשדה ר"ל מה שהאדם צריך לעבוד עבודתו בשדה הוא רומז לחקל תפוחין קדישיו, את כל עבודתם אשר עבדו בהם ר"ל כל העבודת השייכים לעבודת הקודש צורכי הנפש בזה כל עבודתם, בפרך לשון שברים שהכל נפרך לפירורים דקים.

והנה כה דרך היצה"ר עם פשוטי בני אדם ועם הת"ח הוא משתדל בענין אחר לבטלם מעבודת שמים, וזהו ויאמר מלך מצרים למילדות העבריות ר"ל אותן הת"ח המילדים בחי' העבריות שמולידים בלב בני אדם ללמדם דרך היהודית, אשר שם האחת שפרה רומז לת"ח

ויקם מלך חדש על מצרים אשר לא ידע את יוסף (נ. כ). אפשר לרמוז ענין שראיתי בס' נועם מגדים על פסוק את שבתותי תשמורו ומקדשי תראו ר"ל ע"י שמירת שבת יוכל האדם לבא לאמונת חכמים ע"ש, והנה בשבת אז בא לאדם הערה חדשה לעורר לבבו לעבודת שמים ועי"כ בא האדם לבחי' תשובה לעשות תשובה מה שפגם בו ימי המעשה, גם על מה שפגם באמונת חכמים, וזהו ויקם מלך חדש כאשר בא לאדם המלכה חדשה לעבוד את השם דהיינו ביום שבת קודש אז על מצרים, על היא מלשון תשובה כאמור נאום הגבר הוקם על, כי על היא מלשון רפואה ותעלה ור"ל כי אז יש לאדם שעת הנושר להיות שב בתשובה, על מצרים ר"ל על מה שהי' בבחי' מצרים שהוא בחי' גבולים מלשון מיצר והבן גם יעשה אז תשובה, אשר לא ידע את יוסף ר"ל על דבר זה צריך לשוב שלא הי' לו התחברות עם הצדיק שנקרא בחי' יוסף:

או יאמר אשר לא ר"ל מי שלא יכול לבא לבחי' תשובה זו אזי רפואתו שיתחבר א"ע עם הצדיק, וידע הוא מלשון התחברות כנ"ל, וזהו ידע את יוסף יראה לחבר א"ע אל הצדיק הנק' בחי' יוסף והצדיק הוא יורנו בדרך הישר:

ויקם מלך חדש על מצרי' אשר לא ידע את יוסף (נ. כ). מרומז כאן דברי חז"ל שהקב"ה ירד עם מרכבה הק' למצרים כי ויקם מלך חדש על גימ' מיכאל גבריאל רפא"ל. וגם מרומז כאן טעם הגלות ע"ד המבואר במפרשים על שלא נמתקו ד"ם אלקים כי כאן מבואר שלא הי' המתקת רק בששה פעמים אלקים, כי לא ידע את גימ' ו"פ אלקים, יוסף גימ' ו"פ הוי', וזה רומז אשר ר"ל לכן הי' בחי' הגלות מחמת שלא הי' המתקת בכל ו"פ אלקים כא' לא ידע את יוסף והבן:

ויאמר אל עמו הנה עם בני ישראל רב ועצום ממנו (נ. כ). ר"ל שבחי' המיצר שהוא הסט"א אמר אל עמו הנה כחות שלו הנה עם בני ישראל כי בני ישראל גימ' תר"ג שהם כלל מצות התורה חוץ י דברות, ור"ל עם מלשון עולמות ר"ל הענין לכבות את כח לימוד התורה רב ועצום גימ' ב"פ אור שלימוד התורה נכלל בב' בחי' הם בכתב ובע"פ

האומה הישראלית הם שבעים נפש והנה אומות העולם המה בחי' אין ואפס שנאמר (שם מ טו) הן גוים וכו' מאפס ותוהו נחשבו וגם בהם נמצא מס' שבעים שהם ע' אומות שנאמר יצב גבולת עמים למספ' בני' וזהו אני אמרתי יהי כן ר"ל אנחנו ב'י שהם יש להם הוי' נצחיית המה הכן והבסיסי לבריאת עולם והם אומרים לא כן ר"ל בחי' לא שהוא האין והאפס הוא בחי' הכן אמנם חייכם לא כן וגו' והנה מבואר בכמה מקומות כשהקול קול יעקב אין הידים וכו' ועיקר התגברות האומות הוא רק לכוננה זו כדי שנשמע קולינו כי הקב"ה מקבל תענוג מקול תורה ותפילה של ב'י ע"ד המבואר במדרש משל למלך שהיה מחבב את בתו והיה חפץ לשמוע את קולה כי קולה ערב על כן שיסה בה את הכלב כדי שתצעק וישמע קולה, וזה הראינו את מראיך השמעיני את קולך וגו' וא"כ אחר שנתקיים רצון הבורא והשמיעו קול תהלתו אז בטל כח השונא מעליהם אחר שכל ישעו וכל חפצו היה רק עבור זה שישמע קולם.

ואפשר לרמוז בפסוק זה (שמות ב יב) וכאשר יענו אותו ר"ל כאשר או"ה גורמים שישראל מצפצפים בקולם כי עני' הוא לשון הרמת קול ע"ד וענו הלויים אחר שעיקר הרמת קול לא יהיה עבור צרכינו רק בגין לתברא בית אסורים דליה כי בצרתם לו צר וגם מרומז בר"ת את"ו א'הבה ת'ורה ו'מוסר שהם בחי' ג' אבהו והבן ר"ל כאשר ישראל גורמים בהרמת קולם לזכור להם ברית אבות אז כן ירבה ר"ל בחי' כן שהוא אומה ישראלית ששרש' ע' נפש מתרב' ומתגדל וכן יפרוץ שהוא בחי' או"ה שהם ג"כ ע' שרים יפרוץ מלשון פרץ שנפרץ בהם פרץ והנה גימ' וכו' וכו' יפרץ תנ"ו שהוא בגי' אברהם יצחק ר"ל ע"י זכות אבותיו גרם זה וגם מרומז כי תי' יענו את"ו כ"ן גימטריא תרי"ג שהוא רומז לתרי"ג מצות התורה וגם במלת ירבה מרומז ז' פעמים אל ר"ל שהם ממשיכים בחי' החסדים לשבעת הימים שהם שבע מדות והבן גם תי' ירבה וכו' ופרץ גי' גער"ת שהוא מספר רא"ש עקב ר"ל שישראל גורמים הארה בכל העולמות מראש ועד עקב והבן:

ויפן כה וכה וירא כי אין איש ויך את המצרי ויטמנהו בהול (כי) ע"ד הגמרא (ברכות ה) לעולם ירגיז אדם יצ"ט על יצה"ר אם אזיל וכו' ואם לאו יזכור לו יום וגו' ופרשו המפרשים שרצונו לומר להזכיר ליצה"ר יום שיתבטל כחו והוא כאשר האדם מתדבק בבחי' חכמה ובינה ששם הוא בחי' אין דלית מחשבה תפיסה שם, ושם אין שטן ואין פגע רע ששם הוא רק טוב וממילא בעלות אל לבבו בחינת מקום שנקרא אין אז בטל כח היצה"ר והנה מבחי' האין בא הארה לכל שבעת ימי הבנין והנה זה בחי' שבת קודש שאז עליות

העולמות למקום רם ונשא הנ"ל והנה בבא לאדם הארה ביום ש"ק צריך לאחוז בקדשות הארה הנ"ל בכדי שיהיה לו כח לעבוד בבחי' הארה זו גם בימות החול ודברינו אלה מרומזים בפסוק זה כי התורה נקראת כה שנאמר הלא כה דבר וכו' וגם ק"ש מרומז בת'י כה שהם כ"ה אתון דיחודאי וזהו ויפן כה וכה ר"ל כאשר אין האדם יוכל להתגבר נגד יצרו בבחי' תורה וק"ש אז צריך וירא כי אין ר"ל שיראה לבא לבחי' אין הנ"ל ששם שורש הקדושה ומשם שפע אור שבעת ימים ור"ת אי"ש אור ש'בעת ימים או ר"ת אור י'ום ש'בת ועי"כ ויך את המצרי הנ"ל שיכול להתגבר נגד היצה"ר הוא המציר לישראל, אמנם הארה זו הוא בחי' שבת קודש וכו"ל וצריך שהאדם יטמין בחי' זו גם לימות החול וזהו ויטמנהו בחול והבן:

ויצא ביום השני והנה שני אנשים עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעיון (כי) ובמדרש נצים שהיו מעלים ניציוצות מעקבותיהם דהנה מאין בא זה שיש מחלוקת בין עובדי השם אחר שיראתם אינה בבחי' יראה עילאה רק בבחי' יראה תתאה כי אם היו עובדים באמת בבחי' יראה עילאה אז היה אדם רואה תמיד שפלות עצמו ולא היה מסתכל כלל בשפלות חבריו אך מחמת שהיראה אינה כראוי ע"כ מלא לבו לחלוק על חברו, ולכן אמר כאן ויאמר לרשע למה תכה רעיון כי זה פרי כל העבודה והיראה כמו שאמרו בגמרא אפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע וא"כ אם אמת נכון הדבר שכבר באת למידה זו שתהי' בעיניך רשע מאין בא זה שאתה חולק על חבריך ומכה אותו בדבריך, וזה ויאמר לרשע למה תכה רעיון והבן.

והנה יראה הוא בחי' ניצוץ כי ניצוץ גימ' גבריאל שמשם נשפע בחי' יראה וזהו שאמר במדרש שהיו מעלים ניציוצות מעקבותיהם ר"ל שהיו להם יראה תתאות מבחי' הנק' עקב והבן, ואמרינו במ"א שר"ת נצים מ'שרש נ'חש י'צא צ'פע ר"ל שהכל מבחי' זוהמת הנחש וצריך לשבר כחו.

עוד במדרש שני אנשים עברים נצים שהיו מעלים בעקבותיהם ניציוצות דהנה אמרנו על פסוק ועקבותיך לא נודעו נחית כצאן עמר ביד משה ואהרן, כי הנה ידוע שד' מילואי אהי' נחלקים לב' חלקים מד'ת יעקב' כמו שמוכא בספרים והנה נרגן מפריד אלוף ר"ל ע"י מחלוקת נפשדו האלפין שמשפרם מדת ונשאר עקב והנה מרע"ה הי' בבחי' רצון שהוא בחי' אהי' והי' בכחו הגדול לחבר את האהל בחי' עקב לבחי' הד' אלפין ולכן נשא בת יתרו כי יתרו מספר ד' מילואי אהי' וזה הוא בחי' המשכה דהיינו בחי' צאן שהוא במילואו צדיק אלוף נון, כי נון הוא ענין המשכה מעילא לתתא וע"י הצדיק ממשיך בחי'

האלף לעולמות התחתונים והנה ד' פעמים אלף הם י"ב הכלים וזהו ותבאו בעדי עדיים, כי עדי עדיים ר"ל ששה פעמים ע"ד שהם י"ב הכלים והי"ב הכלים המה נגד י"ב צירופי הוי' והנה ב"פ אלקים הם בחי' אימא עילאה ואימא תתאה כשהם מלוכשים בגבורות ונמתקים ע"י ב"פ הוי' והנה ב"פ אלקים גימ' עקב גם כשנתסתלקו האלפין מן מילת אהי' נשאר עקב והנה ד' פעמים אלף וב"פ הוי' שהם הממתקים בחי' ב' עקבים הנ"ל עלה מספר מלכות ור"ל ע"י המשכה שמושכים מלכותו ית"ש לעולמות התחתונים עי"כ מתגלה מלכותו על הנבראים והנה גלו מצרים היה ע"י ב"פ עקב הנ"ל שגימ' ד"פ אלקים ולכן אפשר נרמז בפסוק וירא והנה הסנה בויער באש כי תי' הסנה במילוי וידין עולה רנ"ו מספר ד"פ דין ולכן מזה הטעם היו ד' לשונות של גאולה והסנה איננו אוכל ר"ל כי היה אחר גלות מצרים ג"כ ד' מלכויות והשם השיב לו אל תקרב הלום ואמרו בגמ' אין הלום אלא מלכות ירמוז כי ע"י ב"פ הוי' וד' אלפין שעולה מלכות ע"י שאין קרבת ביניהם עי"כ גורם גלות והבן וזהו ועקבותיך לא נודעו ר"ל הב' עקבים הנ"ל אין להם קרוב והתחברות להאלפין והב' היות כאמור והי' לזה התיקון ע"י משה ואהרן כי לזה משה עולה ד"פ אלקים ואהרן ד"פ דין שהם היו תיקון לבחי' הגלות והבן וזה שמבואר במדרש שני אנשים עברים נצים שהיו מעלים ניציוצות בעקבותיהם כי ע"י מחלוק' נפרדו האלפין ונשאר עקב כנ"ל ויאמר עוד ע"פ הזוהר פ' פנחס על פסוק געו חית קנה וזמין קוב"ה לתברא להאי קנה וכגוונא דא יתבר רגל רגל דק' מקנה ויהי' הנה הנס, וזהו ראשון לציון הנה הנס וכו' יעו"ש וחוף לדרכינו אפשר מרומז על מ"ש במ"א דכל פעולת האדם באים ע"י ג' אמות אמ"ש שהם אש מים רוח וצריך האדם לתקן יסודות אלו שלא יהי' דבוק בהם מזוהמת הנחש, וזוהמת הנחש היה ע"י פגם באלף מכתנות אור ואתעבד עור בעי"ן ולכן ר"ת גח"ק שהם ר"ת מפ' (תהלים סח לא) ג'ער ח'ית ק'נה עולה אלף ות'י שניות הם עין לרמוז שנתחלפו עין באלף. ושני אלו ביחד עין ואלף גימ' אמ"ר שהם ג' יסודות שר"ת שלהם אמ"ר וס"ת רת"ה שהוא עולה מספ' אש מים רוח והבן.

והנה שני קווים האלו שהם בח' דחמץ וק' דקנה הוא בחי' הסט"א ואפשר לומר בזה דהנה הסט"א הוא במאדים שמספרו צ"ה וזה אפשר שאמרו בגמ' אין צו אלא ע"ז כי צ"ה עם הכולל מס' צו וזהו בחי' ע"ז והנה האדם הנמשך אחר הסט"א גורם השני קווי' האלו בח' דחמץ וק' דקנה וזהו פי' הפסוק כי צו לצו צו לצו לקו לקו זעיר שם זעיר שם, שם ר"ל כי מי שמחב' צו שהי' בחי' הסט"א לצו שהי' הקדוש וצו לצו כי יש ב' בחי'

בסט"א א' בחי' התנשאות שהוא בחי' ח' דחמץ גם יש בחי' תאות והוא בחי' קו דק' דקנה שהוא ריבוי ומותרות וזהו שאמר ב' פעמים צו לצו עי"כ גורם קו לקו קו לקו ר"ל שגורם ב' קווים באות ח' ובאות ק' וזהו ירמוז פיערה פי' לבלי חק ואמר מי שמשויר חק א' והבן וזהו שמשיים בפסוק זעיר שם ר"ל מי שהוא שפל ונבזה בעיניו אז כפי מה שהוא משפיל עצמו ומבטל תאותיו וכחו הגאווה שלו עי"כ גורם זעיר שם ר"ל ממעט כח הקווי' האלה [או יפורש ע"פ הידוע כי ענוה בא מספירות כתר שהוא הוי' בניקוד קמץ ושני קווי' הללו הם בחי' ניקוד קמץ כי כחית הוא נקודה יתירה ובק' הוא קו וזה שמבואר בזוה"ק (תיקוני זהר קכה) כי ניצוץ ורקיע הוא קמץ והבן היטב:]

וי"ש לרמוז זה ג"כ בפסוק כי מחה אמחה את זכר עמלק ור"ל כי מ"ח ה' אמחה ר"ל מה שעשו מה' ח' אמחה וגם אמחה זכר עמלק ר"ל עמל ק' והבן. ונרמוז ג"כ בפ' (תהלים פא ה) כי חק ישראל הוא משפט לאלקי יעקב והבן. וזה ג"כ (שמות נג י) ושמרת את החוקה הזאת למועדה מימים ימימה, החקה רומז לח"ק הנ"ל שהיא מחליף שני ההיין ותראה למועדה מלשון נבון למועדי רגל, ועי' מה תוכל לתקן את ענין זה אמר, מימים ימימה ר"ל עי' שמירת שבת שהוא כולל כל הימים שהם ששת ימי המעשה תוכל לתקן הכל ואז יהי' בטל כח הגלויות הארבעה שמספרם ה"ר גימ' ימים ימימה והבן:

וירמוז ג"כ דברינו אלה בדברי הפסוק (דברים ו כה) וצדקה תהי' לנו כי נשמור לעשות את כל המצוה הזאת וגו' נשמ"ר חסר כתי' ר"ת ש'ל נ'עליך מ'על ר'גליך כי זה פרי עבודת האדם בעולם הזה לתקן בחי' וזה שהי' קשה למשה רבע"ה מדוע לא יבער הסנה שהיא הסט"א והשיב לו השם של נעליך מעל רגליך ר"ל הקווים האלה הם מנעול ומסגרת ברגלי ההיין הנזכרים, וזה ירמוז במדרש שני אנשים עברים ניצים שהי' מעולם ניציצית בעקבותיהם כי עי' מחלקות ופירוד לבבות גורמים הב' קווים האלה, וזהו מעלים ניציצית בעקבותיהם ר"ל רגלי ההיין האלה והבן.

וגם דלה דלה לנו (ב יט) אפשר לרמוז כי יש מ"ט שערי טומאה והנה במצרים כמעט ירדו לשערי טומאה הנ"ל ומשה רבע"ה הוציא אותם משם וזה ירמוז וגם גימ' מ"ט דלה לנו והבן. ועוד ירמוז בכאן כי אף מי שהיא בדיוטא התחתונה כמעט ועי' עמה יוכל לבא לתשובה שלימה ולנ"ו ר"ת ל"ב נ'שבר ו'נדכה. וזה וגם מי שהיא כמעט כמ"ט שערי טומאה עי' לב נ'שבר ו'נדכה יוכל להוציא ולדלות א"ע משם והבן:

במדרש (רבה ב) ומשה הי' רועה (א ג) זש"ה יודיע דרכיו למשה שהודיע דרך הקץ למשה כי הנה

מצינו ג' חדשים בשנה שמרומז בהם התנשאות לישראל והם שבט אדר ניסן כי חודש אדר וניסן ידוע שהיו בהם גאולות וניסים וכחודש שבט הוא מזל דלי רמוז לישראל שהם דלי צאן והובא ג"כ בס' אבן עזרא (שמות לב א) בפ' כי תשא שמזל דלי הוא מזל ישראל ע"ש ועוד טעמי' אחרים והמ"י ומרומז ג"כ בר"ת (ויקרא טו טז) אני ד' שוכן בתוך טמאותם ואפשר ירמוז זה בפסוק כי נשא אשא להם ג' חדשים האלה שבט אדר ניסן שר"ת נשא אז אשא להם נשיאות ראשם ובס' יצירה מבואר כי באות צדי"ק נברא חודש שבט ובאות ק' חודש אדר ובאות ה' חודש ניסן והנה נגד ג' חדשים אלו יש לא"ה שליטה בחודש שבת שהוא בא"ת ב"ש נש"א, והנה לעתיד כשיהי' תיקון העולם ויהי' כולו טוב יהי' יום שכולו שבת ר"ל שיהי' לישראל התנשאות גם בחודש שבת, והנה ב"פ נשא גי' שבת, ויש לפרש עד"ז והנשאים הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים ר"ל שיובן בחי' השם שהוא אותיות שהם וגם יובן אז בחינת המילואים מן השם והבן, והנה תיבות ומ"שה עולה מספר נש"א כנ"ל ולכן מרומז ומשה הי' רועה שבג' חדשים האלו בני ישראל אחוזים וקשורים בבחי' התורה ומתנהגים עי' השפעות התורה ביות' מזמן אחר, ולכן מסיים במדרש שהודיע דרך הקץ למשה כי ג' חדשים אלו יניקתם מן אותיות הקץ כאמור בס' יצירה והבן:

של נעליך מעל רגליך (ה ג) אפשר ירמוז כי אחר שעיקר מעשה המצות בא עי' אמונה וכאמור בא חבקוק והעמידן על אחת וכו' ובחי' אמונה רומז לבחי' נצח והודו כמבוא' בספרים ועי"כ צוה השם למשה שיפעול בכוחו הגדול להסיר המניעות המונעים את האדם ונועלים בפניו דרכי האמונ' וזהו של נעליך מלשון מנעול מעל רגליך הם בחי' נצח והוד שמשם בחי' אמונה באה, ולכן הזהיר שלמה המע"ה (קהלת ד יז) שמור רגליך כאשר תלך אל בית אלקים. כאשר האדם ירצה ללכת לשמוע דבר תורה ומוסר צריך שיהי' לו בחי' אמונה בחכמים וזהו שמור רגליך וגו' והבן. ולכן אמר משה רבע"ה הן בני ישראל לא שמעו אלי ואיך ישמע אלי פרעה ואני ערל שפתים, כי שפון רומזי' לנצח והוד כידוע בספרים, גם אנ"י ר"ת א'מונים נ'וצר ד' וזהו שאמר אחר שהם לא שמעו אלי בוודאי חסר מהם בחי' אמונה, אך שמה רבע"ה תלה בעצמו שהוא הי' מקלקל בחי' נצח והוד שמשם שופע בחי' אמונה ולכן אמר ואני ר"ת אמונים נוצר ד' ערל שפתים והבן כי קצרת:

ויאמר אליהם מלך מצרים למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשי לכו לסבלותיכם (ה ט) ובמדרש אתם למה ודבריכם למה, דהנה גאולת מצרים הי' בשכר אמונה והובא בספרים שבחי'

אמונה בא משורש נצח והוד שהם נקראים תרין ירכין קשוט, ובה נרמז בפסוק הוא אהרן ומשה אשר אמר ד' להם הוציאו את בני ישראל מארץ מצרים על צבאותם, ידידוע דבנצח והוד שם בחי' השם צבאות וידוע דמשה אחיד בנצח ואהרן בהוד, וזה שהם נשלחו עבור גאולת ישראל שהם הי' המעוררים בחי' אמונה שיהיו ישראל מאמינים ועי"כ יהי' ראויים לגאול ולזה אפשר אמר השם למשה רבע"ה בתחילת השליחות של נעליך מעל רגליך ר"ל תסיר המניעות מבחי' האמונה שהוא נרמזת בבחי' רגליו והבן, ולכן אמר ד' להם דוקא הוציאו וזהו שמשיים בפסוק על צבאותם ר"ל עי' בחי' צבאות שהם אחוזים בהם, והנה זה הי' טענות פרעה אחר שאתם השלוחים זה מורה להם שעיקר הכל הוא האמונה, ועל ידי כן יפלו בטעות שח"ו מעשה המצות המה רק למותר ע"ד שהביא בס' בינה לעייתים לפרש פסוק (תהלים קיט פו) כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני ע"ש. וזהו שאמר להם למה משה ואהרן תפריעו את העם ממעשי דווקא ועפ"ז יובן דברי המדרש הנ"ל אתם למה ודבריכם למה ר"ל אחד שאתם השלוחים מודה שעיקר הכל האמונה וא"כ דבריכם למה שאמרתם נזבחה לד' אלקינו כי אחר שיש די באמונה למה צריך מעשה העבודה והבן. ועפ"י הדברים האלה פרשנו ג"כ פסוק וילך משה וידבר את הדברי' האלה אל כל ישראל, ר"ל אחר שהי' צריך לדבר אל כל ישראל ואולי לא יאבו לשמוע אליו כי אין בהם אמונה שלימה ע"כ עי' הליכתו תיקן בחי' תרין שוקין שמשם בא בחי' אמונה ואח"כ דבר דבריו את כל ישראל והבן. ובה אמרנו לפרש דברי המדרש (תנחומה סוף פרשת שמות) בפ' שמות על פסוק (עי' ד יב) לך שוב מצרים אמר שם דו פרצופין והי' הדבר למשה נאמר לך שוב מצרי' ולאהרן נאמר לך לקראת משה דהדבר תמוה מאוד למה הי' צריך לומר דו פרצופין והי' די כזה אח"ז, ואמרנו עם דברינו אלה עפ"י המבואר בספרים דהקלקול הוא מבחי' נקודות הוד שנתהפך לדוה, והטעם דשם נקודות קיבוץ ועי' שהנחש גרם פירוד בין הדבקים ע"כ שם הקולקול והנה משה רבע"ה הי' מתחילה בנקוד' הוד כמבואר בספרים וזה שטען ואנכי ערל שפתים כי בחי' קיבוץ הוא קבוץ שפתים דה בעצמו בחי' נצח והוד בחי' תרין שפון, ואחר שיש קולקול בבחי' זו ע"כ לא רצה משה רבע"ה לילך ובאמת לא כהוגן דבר, אחר שהי' נגד רצון השי"ת, והשי"ת אמר לו מי שם פה לאדם הלא אנכי ד' ואוכל לתקן הכל, וע"כ הי' התיקון במה שאמר הדיבור דו פרצופים שזהו בחי' קיבוץ תרין שפון ביחד את אהרן ואת משה ועי"ז הי' תיקון בבחי' הדיבור, והבן היטב ויובן עם זה כמה ענינים והשם יכפר:

